

DE SUNSHINE BOYS

(The Sunshine Boys)

Komedie in twee bedrijven

door

NEIL SIMON

vertaling/bewerking

Ger Apeldoorn & Harm Edens

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE SUNSHINE BOYS - THE SUNSHINE BOYS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NEIL SIMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1973 by Neil Simon

Copyright translation: 1997 by Neil Simon

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willie
Bart
Oskar
Voice-over
1e Patiënt
Man
Regisseur
Verpleegster
Zuster
Assistent
Stem Henny

Natuurlijk zijn een aantal (zeer kleine) rolletjes en stemmen te combineren, d.w.z. kun je door één persoon laten spelen, bijvoorbeeld:

Zuster - Verpleegster

1e Patiënt - Man - Regisseur - Stem Henny - Voice-over

DECOR:

Een halve etage van een pension in een oud herenhuis aan het Vondelpark. Er hangt een treurige sfeer. D'r staat een bed, een dressoir, een kleine eettafel met twee stoelen en een oude leren stoel, met vlak daarvoor een televisie op een oude tv-tafel op wieltjes met een chromen poot. Er is een kleine keuken aan de ene kant, een kleine badkamer aan de andere kant. Het is laat in de ochtend op een winterse dag.

EERSTE BEDRIJF

Scène een

Als het doek opgaat staat de tv aan. Een bekende stem - Henny Huisman, met zijn show voor kinderen. Willie De Clerck zit in z'n luie stoel, in z'n pyjama, slippers en oude ochtendjas. Willie is in de 70. Hij probeert het programma te volgen, maar valt voortdurend in slaap. Af en toe wordt hij wakker en kijkt een paar minuten. De kinderen in de show van Henny Huisman zingen. Willie valt in slaap. In de keuken begint een fluitketel te fluiten. Willie schrikt wakker en pakt de telefoon.

Willie: Hallo... met wie? *(de ketel blijft fluiten. Willie kijkt naar de keuken. Hij legt de telefoon neer en lijkt zich niet te schamen voor zijn verstrooidheid. Het is alsof hij het niet eens merkt. Hij loopt naar de keuken en draait het gas uit. Op de televisie onderbreekt Henny Huisman zijn show voor de reclame)*

Henny: Blijft u rustig zitten... we zijn zo weer terug.

Willie: Maak je geen zorgen, ik ga heus niet weg. *(hij schept wat oploskoffie in een kopje en schenkt op. Met een dampend kopje koffie komt hij de kamer weer in. Hij kijkt naar de tv, waar net een toepasselijke koffie-reclame wordt getoond)*

Henny: Daar zijn we weer. En we gaan verder met de vierde kandidaat.

Willie: Wat is er met de derde kandidaat gebeurd? Heb ik de derde kandidaat gemist? *(hij schuifelt met z'n koffie naar de stoel. Al z'n aandacht is bij de koffie, want als hij ook maar een beetje trilt dan zal hij morsen. De televisie-tafel is speciaal naar het midden van de kamer gerold, zodat hij het goed kan zien vanuit z'n leren stoel en het snoer loopt dwars over de vloer. Willie die blijkbaar nooit uitkijkt waar hij loopt, blijft met z'n voet achter het snoer haken en trekt de stekker uit het stopcontact. De tv floept uit. Willie gaat zitten en kijkt. Geen beeld. Hij pakt de afstandsbediening en drukt er op. Er gebeurt uiteraard niets. Hij buigt voorover en duwt op een paar knopjes. Hoe kan zijn beste vriend hem nu in de steek laten? Hij geeft er een harde klap op met de vlakke hand)* Wat heb je nou? *(hij slaat nog een keer, draait zonder resultaat aan de knoppen en denkt er geen moment aan dat het zoiets simpels als de stekker zou kunnen zijn. Hij slaat op de beeldbuis)* Kom op! Goddomme. Wat ben je nou aan het doen? *(hij kan het niet geloven en geeft de tv-tafel een trap. Dan loopt hij naar de telefoon)* Hallo? Mevrouw de Vries?... Ik moet mevrouw de Vries hebben... Mevrouw de Vries?... M'n televisie is kapot... M'n televisie... Mevrouw de Vries, bent u dat?... M'n televisie heeft het begeven... Nee

niks Willie, het is nog altijd meneer de Clerck voor u... En u hoeft er geen geintjes over te maken, want het is niet grappig... Ik wil dat u iemand laat komen om mijn televisie te repareren... Ik ben nergens aangeweest... Nee, dat zeg ik toch... Het is een goedkoop rot ding... Maar ja, als je in een goedkoop rotpension woont, dan krijg je een goedkope rot-tv... Wat?... De stekker?... Welke stekker?... Wacht even... *(hij legt de telefoon neer en buigt naar de tv, trekt aan het snoer tot hij de stekker in z'n hand heeft, legt hem neer en gaat terug naar de telefoon)* Hallo? Met die stekker is niks aan de hand. Het is iets anders. Ik repareer het zelf wel. *(hij hangt op, loopt naar de muur en steekt de stekker in het stopcontact. De televisie floept weer aan)* Of het de stekker is. Laat ze mij eerst maar eens netjes meneer de Clerck noemen, dan geef ik wel toe dat het de stekker was! *(gaat zitten en pakt z'n koffie)* Ze kunnen allemaal doodvallen. *(er wordt geklopt. Willie kijkt naar de muur)* Ja, je gaat je gang maar. Ik zet hem niet zachter. Ik ben blij dat hij het weer doet. *(er wordt weer geklopt. Op de deur. Er staat iemand op de gang)*

Stem Bart: Oom Willie? Ik ben het. Bart.

Willie *(draait zich om en kijkt naar de deur. Wederom laat hij niet merken dat hij een fout heeft gemaakt)*: Wie?

Stem Bart: Bart.

Willie: Bart? Ben jij dat?

Stem Bart: Ja, oom Willie. Ik ben het. Bart. Doe nou maar open.

Willie: Wacht even. *(hij staat op en loopt naar de deur. Weer haakt hij achter het snoer en de tv gaat uit. De deur zit op een veiligheidsslot, waar Willie nogal wat moeite mee heeft. Z'n vingers zijn niet zo soepel meer als vroeger)* Wacht even. *(heeft er heel veel moeite mee)* Wacht even.

Stem Bart: Is er iets?

Willie *(probeert het nog steeds)*: Wacht even. *(hij probeert het slot te forceren)*

Stem Bart: Wat is er?

Willie: Ik zit opgesloten. Het slot is stuk en nou zit ik opgesloten. Je moet naar beneden gaan en mevrouw de Vries erbij halen. Zeg maar tegen mevrouw de Vries dat meneer de Clerck opgesloten zit.

Stem Bart: Wat is er nou? Zit hij vast?

Willie: Hij zit vast. Hij is stuk. Ik zit opgesloten. Ga nou naar mevrouw de Vries. Dan kan ze d'r iemand bijhalen.

Stem Bart: Het is net als vorige week. U moet het niet forceren. Gewoon rustig opzij schuiven. *(Willie kijkt naar het slot)* Oom Willie, hoort u mij? Niet forceren. Gewoon opzij schuiven.

Willie *(probeert het nog een keer)*: Wacht even. *(voorzichtig schuift hij*

het slot open) Hij is al open. Laat maar. Ik heb het zelf al gedaan. *(hij doet de deur open. Bart de Clerck komt binnen. Een goedgeklede man van in de dertig in een dure overjas. Hij heeft een dure boodschappentas bij zich, vol met etenswaren. Bovenop een assortiment roddelbladen)*

Bart: U moet er waarschijnlijk een beetje olie op doen.

Willie: Ik hoef nergens olie op te doen. Ze kunnen allemaal dood- vallen. *(Bart hangt z'n jas op een hangertje in de kast en zet de boodschappentas op tafel)*

Bart: Hoe gaat het met u? Goed?

Willie: Wat voor dag is het? Woensdag?

Bart *(verbaasd)*: Natuurlijk. Ik kom toch altijd op woensdag?

Willie: Maar is het vandaag woensdag?

Bart: Ja, natuurlijk. Bent u niet buiten geweest?

Willie: Wanneer?

Bart: Vandaag. Gisteren. Deze week. Bent u de hele week niet naar buiten geweest?

Willie: Zondag wel. Zondag ben ik naar buiten geweest. Naar het park. Op zondag.

Bart *(geeft de roddelbladen aan Willie. Willie stopt ze onder z'n arm en begint in de tas te zoeken)*: Wat zoekt u?

Willie: M'n tijdschriften.

Bart: Die geef ik net. Onder uw arm.

Willie: Waarom stop je ze daar nou? *(kijkt)* Wie stopt ze nou onder m'n arm?

Bart *(pakt één voor één de boodschappen uit)*: Heeft u wel goed gegeten? Niet alleen maar broodjes kroket van de hoek?

Willie *(slaat de roddelbladen open en bekijkt de inhoudspagina)*: Zijn ze van deze week?

Bart: Natuurlijk zijn ze van deze week. De nieuwe tijdschriften komen altijd op woensdag uit en vandaag is het woensdag. Dus ze zijn van deze week.

Willie: Ik vraag het alleen maar. Dan hoef je niet zo opgewonden te doen. *(Bart schudt z'n hoofd)* Die van vorige week heb ik al uit.

Bart *(pakt verder uit)*: Ik heb zes verschillende soorten soep. Allemaal natrium-arm, zoutarm. Allemaal erg goed voor u. Luistert u wel?

Willie *(zonder op te kijken)*: Ik luister. Je hebt zes soorten soep zonder smaak. Heb je dit gezien?

Bart: Wat?

Willie: Wat ik hier voor me heb. Heb je dat gezien?

Bart: Hoe weet ik nou wat u voor u heeft?

Willie: Een of andere producent gaat twee nieuwe musicals doen. Twee

nieuwe musicals! En ik ben niet eens gevraagd voor een auditie. Waarom ben ik niet gevraagd voor een auditie?

Bart: Ik geloof niet dat er een rol voor u bijzit. Die ene is een kindermusical en die ander is alleen maar met ballet.

Willie: Nou en? Ik kan ook dansen. Ik heb vroeger ontzettend veel gedanst. Voor de oorlog. Tapdansen. Showdansen. Ik heb m'n beentjes vaker van de vloer gehad dan jij.

Bart: Het spijt me, maar u bent niet het type danser dat ze willen. *(rilt)* Goh, wat is het hier koud. Het is hier ijskoud. Hebben ze beneden de verwarming wel aanstaan?

Willie *(slaat de pagina om)*: Moet je dat zien. Enno Koeman is dood.

Bart: Wie?

Willie: Enno Koeman. Die schreef liedjes. 89 jaar oud en zomaar de pijp uit gegaan. Aan niks.

Bart: Waarom heeft u geen trui aan?

Willie: Ik heb hem goed gekend. Een akelige man. Gierig. Gierig. God hebbe z'n ziel, maar wat was die man gierig! Z'n beste vrienden hadden een hekel aan hem.

Bart *(gaat naar het dressoir om een trui te halen)*: Waarom is het hier zo koud?

Willie: Weet je wat voor liedjes hij schreef? De allerslechtste. De allerslechtste liedjes die er ooit zijn geschreven, waren van Enno Koeman. "Meisje, meisje, kom eens bij me." Dat is toch het allerslechtste wat je ooit hebt gehoord? 'Meisje' laten rijmen op 'bij me'. Geen wonder dat hij dood is. *(hij slaat de pagina om)*

Bart: De radiator is helemaal koud. Ik wil niet dat u hier nog langer blijft wonen, oom Willie. Laat mij nou iets anders zoeken. Ik vraag het al zeven jaar. U wordt hier ziek.

Willie *(kijkt nog steeds in z'n blad)*: Lee Towers krijgt honderd- duizend gulden voor een serie optredens in Carré. Honderd- duizend gulden. Toen Oskar en ik in Carré stonden, kostte Carré nog niet eens honderdduizend gulden.

Bart: Dat was veertig jaar geleden. En toen was het al tien jaar geleden dat er voor het laatst iets aan deze kamer is gedaan. Ze moeten dit hele pension slopen. Die mensen maken misbruik van u, omdat ze weten dat u nergens anders heen wilt.

Willie *(loopt naar de tafel en kijkt weer in de boodschappentas)*: Geen sigaren?

Bart *(noteert iets in een opschrijfboekje)*: U mag geen sigaren meer hebben.

Willie: Waar zijn mijn sigaren?

Bart: U weet dat de dokter heeft gezegd dat u geen sigaren mag roken,

dus ik heb ook geen sigaren voor u meegebracht.

Willie: Ik wil mijn sigaren.

Bart: Wat nou sigaren? Ik zeg toch: ik heb geen sigaren! Hou op over die sigaren!

Willie: Zitten ze in de tas?

Bart: Onderin. Drie stuks. En het is de laatste keer. *(Willie vist een doosje met drie sigaren uit de tas)*

Willie: Hoe gaat het thuis? Alles goed met de kinderen? *(hij haalt een sigaar uit het doosje)*

Bart: Oh, nou bent u opeens geïnteresseerd in hoe het bij mij thuis is? Nou, daar trap ik niet in, oom Willie. Ik neem geen sigaren meer mee.

Willie: Ik wil alleen maar weten hoe het met de kinderen gaat.

Bart: Met de kinderen gaat het goed. Fantastisch. Dank u wel.

Willie: Fijn. Volgende keer moet je van die grote meenemen. *(hij stopt twee sigaren in het borstzakje van z'n ochtendjas en één in z'n mond. Hij gaat naar de keuken voor vuur)*

Bart: U weet niet eens hoe ze heten. Weet u nog hoe ze heten?

Willie: Mieke en Sjaak.

Bart: Amanda en Michel.

Willie: Oh, vond je Mieke en Sjaak niet leuk meer?

Bart: Ze heten Amanda en Michel en zo hebben ze altijd geheten. U bent het gewoon vergeten en daarom verzint u maar wat. U vergeet altijd alles. Ik durf te wedden dat u de melk van vorige week niet heeft opgedronken. Ik durf te wedden dat u het pak nog niet eens heeft opengemaakt. *(loopt snel naar de koelkast en kijkt)* Wat zei ik? De melk van vorige week.

Willie *(komt uit de keuken. Hij zoekt nog steeds naar vuur)*: Weten ze wie ik ben?

Bart: Wie?

Willie: Amanda en Sjaak.

Bart: Amanda en Michel. U bedoelt dat u een grote ster was vlak na de oorlog? Ze zijn drie jaar, oom Willie. Ze hebben die oorlog niet meegemaakt. Ik heb die oorlog niet eens meegemaakt. Deze koelkast houdt het niet tot het eind van de week.

Willie: Heb je niet verteld dat ik op tv ben geweest, bij Willem Duys? *(hij gaat zitten en probeert een aansteker. Die is stuk)*

Bart: Ze kennen Willem Duys niet. Ze hebben nog nooit van Willem Duys gehoord. Ze zijn drie. Ze zijn nog niet zo geïnteresseerd in de showbusiness. *(hij komt terug in de kamer en ziet dat Willie de sigaar aan wil steken)* Wat doet u nou? U gaat hem toch nog niet opsteken? U heeft mij beloofd dat u alleen zou roken na het avondeten.

Willie: Zie je mij roken? Komt er rook uit deze sigaar?

Bart: Nee, maar u heeft hem in uw mond.

Willie: Dit is de generale. Na het eten doe ik de hele voorstelling.

Bart (*gaat terug naar de keuken*): Ik heb het meest zenuwslopende beroep van de wereld, maar m'n zenuwen hebben het nergens zo zwaar te verduren als bij u. (*hij kijkt in het keukenkastje*)

Willie: Dan kom je toch niet? Ik heb AOW.

Bart: Is dat grappig bedoeld? Ik kan er niet om lachen.

Willie (*pakt een ander roddelblad*): Dat is ook moeilijk als je geen gevoel voor humor hebt.

Bart (*boos, door z'n tanden*): Ik heb een uitstekend gevoel voor humor.

Willie: Ja, net als je vader. Die heeft één keer gelachen. In 1952.

Bart: D'r valt niet met u te praten.

Willie: Wat ze tegenwoordig doen, is dat wel grappig? Noem mij één komiek die jij grappig vindt, dan zal ik je vertellen waarom die niet grappig is.

Bart: Laten we het daar nou maar niet over hebben. Ik moet terug naar kantoor. Beloofd u dat u tussen de middag netjes iets eet?

Willie: Als er in mijn act één grap zat waar jij om moest lachen, dan ging hij er onmiddellijk uit.

Bart: Hoe kan ik nou lachen als ik u zo zie, oom Willie? U zit de hele dag in uw pyjama in een ijskoude kamer naar stomme televisieprogramma's te kijken op een toestel van 20 jaar oud, waarvan het beeld voortdurend van boven naar beneden rolt. Straks draaien uw ogen nog om in uw hoofd. U eet nooit iets. U gaat nooit naar buiten, omdat u in uw eentje de deur niet open krijgt. Weet u nog dat u uzelf in de badkamer had opgesloten? U had mazzel dat u daar uw brood bewaart, anders was u omgekomen van de honger. En dan vraagt u zich af waarom ik me zorgen maak?

Willie: Joep van 't Hek, dat is jouw gevoel voor humor.

Bart: Oom Willie, belooft u mij dat u netjes eet?

Willie: Ik zal netjes eten. Ik doe m'n blauwe pak wel aan.

Bart: Als u denkt dat ik daarom ga lachen, dan kunt u lang wachten.

Willie: Ja, tot sint juttemis. Jij hoeft niet te lachen. Zorg maar dat ik werk krijg.

Bart (*zucht*): U weet heus wel dat ik m'n best doe, oom Willie. Maar het is niet makkelijk. Er is weinig vraag op het moment. Hoogstens voor commercials en eh... nou, ja... u weet dat we in het verleden een paar kleine probleempjes hebben gehad.

Willie: Dat met die chips? Dat was niet mijn fout.

Bart: Begin nou niet weer over die chips.

Willie: En die keer voor die scheermesjes? Op die auditie voor die scheermesjes moest iedereen lachen.

Bart: Ja, omdat uw hand trilde. Je kunt toch geen reclame voor scheermesjes maken met trillende handen?

Willie: Waarom heb je niks geregeld met Leukoplast? Dat is mijn soort humor. Ik heb een goede kop voor pleisters.

Bart: Dat heb ik al honderd keer geprobeerd.

Willie: Dan probeer je het honderd-en-één keer.

Bart: Omdat iedereen heeft gehoord dat u een keer uw tekst niet kon onthouden. En dan moeten ze je niet meer.

Willie (*dat raakt hem*): Ik m'n tekst niet onthouden? IK MIJN TEKST NIET ONTHOUDEN? Daar kan ik me niks van herinneren.

Bart: Voor die zoutjes van Nibbit. Ik heb u zelf naar de studio gebracht, want u kon het adres niet eens onthouden.

Willie: Ja, maar dat betekent niet dat ik mijn tekst niet kan onthouden. Ik kon mijn tekst prima onthouden. De naam van die chips kon ik niet onthouden. Hoe heetten ze ook alweer?

Bart: Nibbit.

Willie: Zeg het nog eens?

Bart: Nibbit.

Willie: Ik kan het nog steeds niet onthouden. Omdat het niet grappig is. Als het grappig is, kan ik het onthouden. Leukoplast is grappig. Als je Leukoplast zegt, dan heb je een lach. Dat andere woord is niet grappig. Wat was het ook alweer?

Bart: Nibbit.

Willie: Misschien is het grappig in Denemarken, maar hier niet. 47 jaar zit ik al in het vak. En ik heb wel iets geleerd. Ik heb geleerd hoe je een zaal aan het lachen moet krijgen. Weet jij welke woorden grappig zijn en welke niet?

Bart: Dat heeft u al duizend keer verteld, oom Willie. Woorden met een K zijn grappig.

Willie: Woorden met een K zijn grappig. Dat wist je niet, hè? Als er geen K in zit, is het niet grappig. Ik zal je zeggen op welke woorden je altijd een lach krijgt. (*hij telt af op z'n vingers*)

Bart: Koe.

Willie: Koe is grappig.

Bart: Augurk.

Willie: Augurk is grappig.

Bart: Krentemik.

Willie: Krentemik is grappig. Tomaat is niet grappig. Rosbief is niet grappig.

Bart: Maar baklap wel.

Willie: Maar baklap wel.

Bart: Oom Willie, dat heeft u al verteld vanaf dat ik zo groot was.

Willie: Komkommer is grappig.

Bart (*vult hem aan*): Kaaskoekjes.

Willie: Kaaskoekjes is grappig.

Bart: Krommenie.

Willie: Krommenie is grappig. Wormerveer is niet grappig.

Bart: Oom Willie, ik moet terug naar kantoor. Maar ik wil nog even iets met u bespreken. Ik ben gisteren gebeld door de TROS.

Willie: Ko van Dijk is een grappige naam. Mies Bouwman is niet grappig.

Bart (*zucht*): Waarom luistert u nou niet?

Willie: Ik luister. Je bent gebeld door de NOS.

Bart: TROS.

Willie: Dat is hetzelfde.

Bart: De TROS wil volgende maand een special opnemen. Van anderhalf uur. Een hommage aan de revue. Ze hebben alleen maar grote namen gevraagd. En ze proberen André van Duin te krijgen om het te presenteren.

Willie: Oh, die is leuk. Daar moet ik wel om lachen. Met dat brilletje en die alpinopet en die scheve mond. Dat is een grappige jongen. Hoe heet hij ook alweer?

Bart: André van Duin. En daar zit geen K in.

Willie: Nee, maar hij heeft rooie krullen. Met een K. Snap je wat ik bedoel?

Bart: Ja, hoor. Ik snap het. (*hapt naar adem*) Het onderwerp van die special...

Willie: Wat is het onderwerp van die special?

Bart (*het onderwerp van die special*): ...is de geschiedenis van de humor vanaf de oude Grieken via de grote namen van de jaren '40 en '50 tot aan de sterren van nu.

Willie: Waarom mag ik daar niet aan mee doen? Kon je daar niet voor zorgen?

Bart: Daar heb ik voor gezorgd.

Willie: Alleen?

Bart: Met Oskar.

Willie (*draait zich om*): Dan doe ik er niet aan mee.

Bart: Laat me nou even uitpraten.

Willie: Je bent uitgepraat. Het antwoord is nee.

Bart: Kunt u niet wachten tot ik klaar ben voor u nee zegt? We kunnen het er toch wel even over hebben?

Willie: Nee, ik ben bezig.

Bart: Waarmee?

Willie: Met nee zeggen.

Bart: U kunt toch wel even de beleefdheid opbrengen om mij uit te laten

praten? De TROS heeft me gesmeekt. Gesmeekt.

Willie: Opschieten, want ik voel alweer een nee aankomen.

Bart: Ze zeiden dat de geschiedenis van de humor in Nederland niet compleet zou zijn zonder het belangrijkste duo uit de jaren '40 en '50, de voorlopers van de Sleeswijkrevue, Oskar en Willie, de Sunshine Boys. De directeur van de TROS heeft me zelf gebeld om dat te zeggen.

Willie: De directeur van de TROS.

Bart: Ja, hij is een grote fan van Oskar en Willie. Hij kent al jullie oude nummers uit z'n hoofd.

Willie: Laat hij dan maar met die klootzak het toneel op gaan.

Bart: Het is maar één keer. U hoeft maar één keer één van uw oude sketches te doen en ze betalen twintigduizend gulden voor jullie samen. Dat is heel goed betaald voor zo'n programma. Dat zweer ik. Tienduizend de man. Dat is meer dan u in de afgelopen 2 jaar heeft verdiend.

Willie: Ik heb geen geld nodig. Ik woon op mezelf. Ik heb twee kostuums. Ik heb geen kat. Ik ben heel gelukkig.

Bart: U bent niet gelukkig. U bent ontevreden.

Willie: Ik ben gelukkig. Ik kijk alleen ontevreden.

Bart: U wilt niets liever dan weer een keer op de planken staan. U belt mij zes keer per dag op kantoor. Ik kan niet over m'n eigen bureau heenkijken door de stapel boodschappen die u door laat geven.

Willie: Als jij wat vaker terugbelt, hoef ik niet zoveel boodschappen door te geven.

Bart: Ik bel elke dag. Ik kom iedere woensdag langs.

Willie: Je bent m'n neef, je bent de vuilnisman niet. Ik vraag je toch niet om langs te komen? Je bent de zoon van m'n broer. Je bent erg aardig. Dat waardeer ik. Maar ik heb je nooit ergens om gevraagd. Behalve om werk. Je bent een aardige jongen, maar je bent een waardeloze agent.

Bart: IK BEN EEN GOEDE AGENT! Dat kunt u niet maken, oom Willie. Godsamme. Ik ben een ontzettend goede agent.

Willie: Wat sta je nou te schreeuwen? Zo bijzonder is het ook niet om een goede agent te zijn.

Bart (*voelt aan z'n hart*): Ik heb last van hartkloppingen. En dat is uw schuld, oom Willie.

Willie: Is het mijn schuld dat jij zo staat te schreeuwen?

Bart: Ja, dat is uw schuld! Ik heb die hartkloppingen alleen op woensdag.

Willie: Dan kom je voortaan op dinsdag.

Bart (*loopt naar de deur*): Ik ga. Ik wil het er niet eens meer over hebben. U bent onmogelijk. En die special kunt u vergeten.

Willie: Ik was hem al vergeten.

Bart (*stopt*): En ik kom niet meer langs. Ik koop geen roddelbladen meer voor u, en ook geen sigaren, en ook geen zoutarme soep. Hoort u dat? Ik koop helemaal niks meer voor u.

Willie: Mooi. Pas goed op jezelf. En de groeten aan Carola en Michiel.

Bart (*ademt zwaar*): Doe het dan voor mij. Ik vraag niet of jullie weer bij elkaar willen komen. Als jullie elkaar niet uit kunnen staan, mij best. Maar dit is maar voor één keer. Eén laatste optreden. Eén keer met uw gezicht op de buis en de mensen van de Leukoplast komen met hangende pootjes naar mij toe om u in hun commercial te hebben. Jezus, ik kan zo toch niet terug naar kantoor en zeggen dat het me niet eens gelukt is om een deal te sluiten met m'n eigen oom!? Wat voor agent ben ik dan?

Willie: Mijn persoonlijke mening? Waardeloos.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto